

Alegat XXXV.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego nad projektem reformy w przedmiocie służby lekarskiej w lwowskim szpitalu głównym, a mianowicie:

- a) względem powiększenia liczby specjalnych oddziałów szpitalnych,
- b) względem powiększenia liczby lekarzy,
- c) względem podwyższenia płac lekarzy.

Wysoki Sejmie!

W petycyi, na ręce posła dr. Hoszarda w zeszłorocznej sesyi (pod d. 12. września 1868. r.) do Wysokiego Sejmu wniesionej, i następnie Wydziałowi krajowemu do załatwienia przekazanej, towarzystwo lekarzy galicyjskich we Lwowie, w sprawie reorganizacji szpitala głównego lwowskiego wykazując niedostateczność służby lekarskiej, przedstawia potrzebę następujących reform:

1. Że naglącą byłoby potrzebą oddzielić prymaryaty od profesur, których połączenie w jednej osobie przynosi uszczerbek służbie lekarskiej szpitalnej.

2. Ażeby zwiększyć liczbę prymaryuszów w tym stosunku do liczby chorych, jak w szpitalu na Wideniu w Wiedniu.

3. Oddzielić oddział słabości kłowych, czyli syfilitycznych, od oddziału chorób skórnych, którymto sposobem zakład zyskałby jednego prymaryusza więcej.

4. Powiększyć liczbę sekundaryuszów na wzór szpitala na Wideniu w Wiedniu, i na posady te mianować samych gradnowanych doktorów medycyny.

5. Dla załatwienia spraw lekarskich ustanowić przy Wydziale krajowym osobnego referenta, doktora medycyny, któryby jako fachowy w tych rzeczach ułatwiał władzom autonomicznym czuwanie nad interesami sanitarnymi.

Do podania powyższego przybyła prośba prymaryuszów szpitala lwowskiego, raportem dyrekcji szpitala z d. 31. maja 1869. r. poparta, względem podwyższenia płac.

Wreszcie temi samymi względami niedostateczności służby lekarskiej przy lwowskim szpitalu głównym powodowani lekarze: dr. Widmann, asystent kliniki medycznej, i dr. Molendziński, sekundaryusz oddziału chirurgicznego, uzyskawszy dla swych zdolności i rzeczywistych zasług na polu praktyki lekarskiej w szpitalu lwowskim zaszczytne i zasłużone uznanie od dyrekcji szpitala i położonych pp. prymaryuszów, wnieśli prośbę o nadanie im posad bezpłatnych prymaryuszów na dru-

gorzędnych (paralelnych) oddziałach dla chorób wewnętrznych (medycznych) i zewnętrznych (chirurgicznych), których urządzenie, zdaniem proszących, jest niezbędnie potrzebne.

Zważywszy, że stanowcze oddzielenie prymaryatów od profesur przesądzałoby terazniejszemu urządzeniu połączonej z szpitalem medyczno-chirurgicznej szkoły klinicznej, do czego dopiero po dokładnem porozumieniu z wysokim Rządem przystąpićby można, i że za ustanowieniem osobnego przy Wydziale krajowym referenta dla spraw szpitalnych nie przemawia konieczność żadna, jak długo nadzór sanitarno-policyjny nad szpitalami służy jedynie wysokiemu Rządowi, i w tym stanie rzeczy dla spraw bezpośrednio przez Wydział krajowy zarządzanych szpitali we Lwowie i w Krakowie instytucye dyrekcji szpitalnych uważać należy za dostateczne,

to z pominięciem 1. i 5. punktu projektowanych przez towarzystwo lekarzy galicyjskich reform, główna sprawa zaradzenia niedostateczności służby lekarskiej, według przedstawień pomienionego towarzystwa lekarzy i dyrekcji szpitala, redukuje się do zmian w kierunkach następujących:

- a) do zmiany w wewnątrzem urządzeniu lwowskiego szpitala ze względu na obsługę lekarską; już też dalej jako do naturalnego ztąd następstwa,
- b) do powiększenia liczby lekarzy ordynujących, samoistnych i pomocników, a wreszcie
- c) do podwyższenia płac lekarzy.

Te sprawozdaniem niniejszem objęte zmiany przedstawiają się istotnie jako naglące i konieczne, jeżeli się zważy, że prymaryusz, mający sobie przydzielonych 200 do 260 łóżek, nie jest w stanie odpowiedzieć powołaniu; bo gdyby tylko minutę przy każdym łóżku zabawił, potrzebowałby dziennie 4 do 5 godzin, co dla jednego jest wręcz niemożliwem, jeżeli zresztą taki stan rzeczy porówna się z praktyką w innych wzorowo urządzonych szpitalach.

Do tego porównania służy tak towarzystwu lekarzy galicyjskich, jak i dyrekcji szpitala lwowskiego, szpital publiczny na Wideniu w Wiedniu, który, zdaniem pomienionych przedstawicieli, nie może być jeszcze zaliczony do pierwszorzędných tego rodzaju zakładów europejskich, a w którym przecież na oddział, nie więcej nad 100 łóżek, przypada czterech lekarzy, tj. prymaryusz i trzech sekundaryuszów.

Dla lepszego uwidocznienia, mamy zaszczyt przedłożyć Wysokiej Izbie załączony \cdot /. wykaz porównawczy etatu osób i płac lekarzy przy szpitalach:

- a) na Wideniu w Wiedniu,
- b) głównym we Lwowie.

Z tego porównania przekonać się można, że szpital wiedeński pod względem urządzenia dla służby lekarskiej jest wobec lwowskiego wzorem doskonałości. Szpital na Wideniu nie posiada ani zakładu położniczego, ani zakładu obłąkanych, jest tylko szpitalem dla chorych (z wykluczeniem słabości skórnych i ocznych) i nie ma żadnych klinik, co znacznie ułatwia pracę prymaryuszów, którzy, nie mając wykładów klinicznych, oddani są całkiem celom szpitalnym leczenia.

W tych tedy warunkach szpital na Wideniu ma wprawdzie szerszy zakres działania pod względem rodzajów słabości, które leczy, bo wykazuje tylko trzy działy: medyczny, chirurgiczny i sifilicznych, lecz w tych granicach jest wzorowo urządzony.

Przy stałem bowiem urządzeniu na 800 łóżek, liczy VII oddziałów.

Cztery medyczne, dwa chirurgiczne i jeden dla sifilicznych. Średnio biorąc, każdy oddział ma 144 łóżek, i do tego czterech lekarzy: prymaryusza i trzech sekundaryuszów.

Na 29 łóżek przypada jeden lekarz, i to już w czasie największego napełnienia, bo przy średnim stanie chorych (650) dziennie przypada na jeden oddział tylko 95 chorych, tj. na jednego lekarza 23 łóżek.

Do tego urządzenia zaledwie zbliża się urządzenie przy lwowskim zakładzie położnic, gdzie dla zakładu tego, wraz z kliniką i oddziałem chorób kobiecych (należącym właściwie do szpitala chorych, a nie do zakładu położnic) jest łózek stałych 78, które przy najwyższym stanie chorych są wprawdzie zajęte, niemniej przeto średni stan dzienny liczy tylko 45 osób, i na to jest prymaryusz (oraz profesor) asystent i sekundaryusz.

Natomiast bez porównania zadziwiający stan rzeczy pod względem służby lekarskiej przedstawia się w zakładzie obłąkanych, gdzie na 260 łózek stałych, z których co najmniej 240 zawsze są zajęte, jest tylko jeden prymaryusz i dwóch sekundaryusów.

Nie o wiele lepiej, jak w zakładzie obłąkanych, ubezpieczona jest służba lekarzy w właściwym szpitalu dla chorych we Lwowie.

I tak:

Oddział medyczny (chorób wewnętrznych), ma łózek 200, a wraz z kliniką 216 łózek. Rzeczywisty stan chorych na tym oddziale przy najszcześliwszych dla stanu zdrowia stosunkach, schodzi czasami w miesiącach letnich niżej 100, lecz bardzo wyjątkowo, w miesiącach zimowych, jesiennych i wiosennych średni stan dzienny liczy 160 do 200 osób, a w czasach panujących epidemij (tyfusu, katarów płucowych itp.), liczba chorych na tym oddziale bardzo wzrasta; w r. 1866 było dziennie i po 300 chorych. Lekarzy jest tylko dwóch, prymaryusz (będący oraz profesorem, i jako taki przy pomocy asystenta zawiadujący kliniką) i sekundaryusz. Zwyczajnie więc 70 do 80, a są chwile, że po 100 i 150 łózek przypada na jednego lekarza.

W miesiącach lutym i marcu 1869 r. dzienny stan chorych wynosił przeszło 150 do 165, i koniecznością było rozdzielić ten oddział na dwa, przyjmując na ten czas drugiego prymaryusza, którą to funkcję pełnił bezpłatnie dr. Widmann.

Nie lepiej przedstawia się stan rzeczy na oddziale chirurgicznym, mającym 100 łózek dla szpitala i 16 dla kliniki.

Zwykły stan dzienny chorych wynosi 50 do przeszło 70. Na to także tylko jeden prymaryusz (oraz profesor) i sekundaryusz.

Przy tak znakomitych, zdolnych i zręcznych operatorach, jakich szpital dziś posiada w osobach prymaryusza i profesora dra. Nagła, i sekundaryusza dra. Molendzińskiego, brak pomocy lekarskiej nie jest jeszcze tak dotkliwie widocznym, wszelako już przy dziennym stanie chorych 60, okazuje się konieczna potrzeba drugiego samoistnego ordynaryusza, jak tylko większe i możłone operacje są potrzebne, co się prawie zawsze zdarza.

Zauważać bowiem należy, że w zasadzie liczba 100 chorych w oddziale chirurgicznym równa się co najmniej zajęciu lekarskiemu przy 200 chorych w oddziale medycznym i pod względem czasu i możłu, jakiego wymaga oddział chirurgiczny.

A przytem i to podnieść należy, że zazwyczaj 26% leczonych tamże słabości są przedmiotem procesów w sądzie karnym, którato okoliczność nadzwyczaj obciąża zwykłą czynność ordynujących w szpitalu lekarzy.

Oddział oftalmiczny ma łózek 50 i jednego samoistnego ordynaryusza (bezpłatnego).

Wreszcie oddziały:

a) dla syfilitycznych na 140 łózek;

b) dla chorób skórnych 60 łózek, razem 200 łózek, zazwyczaj prawie całkiem napelnione, bo zwyczajnie 160 do 180 chorych razem leżące, mają jednego dla siebie prymaryusza i jednego sekundaryusza.

Nie więc bardziej naglącego, jak w myśl wniosku towarzystwa lekarzy galicyjskiego i dyrekcji szpitala, oddział syfilityczny oddzielić od oddziału chorób skórnych, i ten ostatni powierzyć osobnemu samoistnemu ordynaryuszowi.

Co zaś do płac lekarzy, to w szpitalu na Wideniu prymaryusze pobierają conajmniej 1,200 złr. w. a., z dodatkiem 300 złr. na pomieszkawie, co razem 1,500 złr. w. a. wynosi, a sekundaryusze biorą adjuta po 450 i po 300 złr. bez dodatków.

Przy szpitalu głównym we Lwowie prymaryuszów płacą po 630 złr. w. a., z dodatkiem na fiakra po 105 i po 63 złr. w. a.; a prymaryusz oddziału oftalmicznego jest bezpłatny.

Sekundaryusze zaś pobierają adjuta jedno na 400 złr., reszta po 360 złr., z dodatkiem na oświetlenie 10 złr. i wolne opalone pomieszkawie, które conajmniej na 150 złr. wal. aust. ocenić można.

Płace prymaryuszów przy lwowskim szpitalu są więc nadzwyczaj niskie i nie odpowiednie.

Przyczyny tego szukać w tem, że posady prymaryuszów, ustanowione wczasy między r. 1830. a 1843., gdzie szpital o połowę mniej chorych liczył, i pieniądz także conajmniej podwójną jak dziś miał wartość. Zresztą zasługują tu jeszcze na uwagę inne okoliczności, a mianowicie, że prymaryusze oddziałów medycznego i chirurgicznego i zakładu położniczego są zarazem, i to przedewszystkiem, profesorami, i jako tacy pobierają osobną płacę z funduszu edukacyjnego; faktycznie więc nie stoją tak źle, i płace jakie pobierają z funduszu szpitalnych za obowiązki prymaryatu, jako za czynność dodatkową, uważałyby można jeszcze i na dzisiejsze stosunki za dostateczne, z uwagą na fakta:

- a) że są oni przedewszystkiem zajęci profesurą i kliniką, a dopiero w dodatku prymaryatem, i
- b) że prymaryatem szpitalnym zawiadują tylko przez 9 miesięcy, gdyż od lipca do października, przez czas feryj szkolnych, użytkują z urlopów, których im odmówić nie można, zaczem całe leczenie za osobnem za ten czas wynagrodzeniem polega na sekundaryuszach i uproszonych suhstytutach.

Niemniej przeto nie można wymagać, aby za dotychczasowem wynagrodzeniem mieli być tak przeciężeni, jak to dziś ma miejsce.

Zasługuje na szczególne wyświecenie płaca prymaryusza (profesora) w zakładzie położniczym wynosząca 210 złr. Otóż zauważa się, że płaca ta niższa od innych (dla prymaryuszy profesorów), kosztem funduszu położniczego nie może być podwyższoną z powodu, że fundusz zakładu położniczego opłaca jeszcze i sekundaryusza, gdy tymczasem w Krakowie i winnych zakładach położniczych w Austrii prymaryuszów i sekundaryuszów opłaca fundusz edukacyjny (kliniczny), a nie zakładu położniczego.

Zestawienia powyższe uzasadniają potrzebę, i to nagłącą, reformy etatu służby lekarskiej przy lwowskim szpitalu głównym, a mianowicie:

- a) zależy na powiększeniu liczby oddziałów szpitalnych, mających być przydzielonemi pewnej liczbie lekarzy; zależy dalej
- b) na powiększeniu liczby lekarzy, gdyż dotychczasowa jest niedostateczna, a wreszcie
- b) słusznem jest zwrócić należytą uwagę na odpowiednie podwyższenie płac lekarzy prymaryuszów.

Mając więc sobie za zadanie projekt odpowiedniej reformy przedłożyć Wysokiemu Sejmowi do zatwierdzenia, Wydział krajowy pozwala sobie zwrócić uwagę Wysokiej Izbie, iż włożeniu projektu nie spuszcza z oka następujących względów:

1. Że konieczność wzmiankowanej reformy dotyczy tylko właściwego szpitala dla chorych i zakładu obłąkanych, a nie zakładu położniczego, gdzie i liczba lekarzy i płace ich, z funduszu po-
łożnic pływające, są dostateczne.

2. Że i w tñz pomienionych zakładach stanowcza i radykalna reforma nie jest dziś jeszcze na
czasie z powodów następných :

- a) ponieważ właściwa reforma w zakładzie obłąkanych nastąpić musi i powinna w drodze osobnego statutu rządzącego dla tego zakładu w niedalekiej już chwili, gdy zakład ten przeniesionym będzie do osobnego domu w Kulparkowie, gdzie istnieć będzie odrębnie bez żadnej spólności z innymi oddziałami i funduszami lwowskiego szpitala głównego;
- b) ponieważ chwila przeniesienia zakładu obłąkanych jest oraz najsposobniejszą do przeprowadzenia kardynalnych reform w szpitalu dla chorych, gdyż tym sposobem szpital ten uzyska lokalności zajęte dziś na 260 łózek, a któremi wówczas dopiero będzie można snadnie rozporządzić; ważną też jest okoliczność, że z przeniesieniem zakładu obłąkanych do Kulparkowa fundusz z szpitalu dla chorych uzyska zaoszczędzenie rocznego wydatku 6,400 złr. w. a., które dziś łoży na najem dwóch filij w domach Höflicha i Hofmana, a tym sposobem będzie się mieć wolniejszą rękę wstawieniu zmian, pociągających za sobą niechybne powiększenie dotychczasowych wydatków; gdy dalej
- c) przy radykalnej reformie w szpitalu dla chorych nie można pominąć głównego punktu, podniesionego w przedstawieniu tow. lekarzy gal., „ażeby posady prymaryuszy oddzielone były od posad nauczycielskich, czyli ażeby profesorom jako takim tylko kliniki oddano, nie zaś właściwe oddziały szpitalne“, a wprowadzenie tej reformy, za którą ważne przymawiają powody, jeszcze zawisłem jest od specjalnych rokowań i porozumienia się z Rządem — ograniczamy więc podniesione tu reformy w obecnej chwili tylko do zmian koniecznych i zwłoki niecierpiących.

Z tego też stanowiska powinno być zrozumiałem — jeśli wreszeie

3. w projekcie nie uwzględnia się prośba prymaryuszy profesorów o podwyższenie płacy za
oficya prymaryuszów.

Panowie profesorowie bowiem nie są tak źle postawieni, jeśli, prócz stanowiska i płacy profesorskiej z funduszu edukacyjnego, za dodatkową służbę w charakterze prymaryuszów za czas 9 miesięcy otrzymują z funduszu szpitalnych po 630 złr. w. a. (z dodatkien na fiakra, dla jednego 63 złr. w. a.). Mają przytem rozległą praktykę prywatną, której zdaje się i na wypadek podwyższenia płac z funduszu szpitalnych nieporzuciliby, a w każdym razie szukać mogą u wys. Rządu, jako właściwej ich władzy przełożonej, odpowiedniego podwyższenia płac, gdyż Wydział krajowy ani tych panów nominuje, ani też faktycznej władzy dyscyplinarnej nad nimi nie dzierży; a z podwyższenia płac nie może oczekiwać z ich strony gorliwszej służby, skoro to przy znanych stosunkach dla kumulacyi obowiązków byłoby niemożliwem nawet.

Przy podwyższeniu płac nzwzględniomo więc tylko prośby prymaryuszów nie profesorów, którzy też całkiem od Wydziału krajowego są zależnymi również, tych, którzy, jak prymaryusze oddziału oftalmicznego, pełnią dotychczas służbę prymaryuszów bezpłatnie. Zaś panom prymaryuszom profesorom w miejsce podwyższenia płac za prymaryaty, obmyślano ulgę w niestosunkowym nadmiarze przekazanego im zajęcia przez urządzenie oddziałów paralelnych, obsługiwanych przez osobnych samoistnych ordynaryuszów, z zastrzeżeniem prawa dla prymaryuszów profesorów co do korzystania z nadarżających się do celów klinicznych przedmiotów.

W myśl powyższych wskazówek i wyjaśnień sporządzony i w załączonym ²/ wykazie obok te-
razniejszego stanu uwidoczniomy projekt reformy względem rozdziału służby lekarskiej, podwyższe-
nia płac i pomnożenia liczby lekarzy przy lwowskim szpitalu głównym, a mianowicie :

a) w właściwym szpitalu dla chorych , i
 b) w zakładzie obłąkanych
 do wprowadzenia od dnia 1. stycznia 1870. r., i według którego

A) w szpitalu dla chorych:

1. zamiast 4 ma być 7 oddziałów ;
2. „ 4 „ „ 7 prymaryuszów ;
3. „ 3 „ „ 5 sekundaryuszów ;
4. przybyłoby 2 praktykantów lekarskich z adjutum po 150 złr. w. a.

zaś koszta większe następujące :

a) z tytułu podwyższenia płacy jednego prymaryusza nie profesora (dla oddz. V.) o	185 złr. w. a.
b) z tytułu remuneracyi dla bezpłatnego dotąd prymaryusza (dla oddz. VII.) o	600 złr. „
c) z tytułu remuneracyi dla trzech nowych prymaryuszów (dla oddz. II., IV. i VI. n	1800 złr. „
d) z tytułu adjutum dla dwóch nowych sekundaryuszów o	700 złr „
i dla dwóch praktykantów lekarskich o	300 złr. „
razem więcej o	3,605 złr. w. a.

B) w zakładzie dla obłąkanych:

przybywa jeden oddział i jeden prymaryusz, a powiększenie wydatków wynosi:

a) z tytułu podwyższenia płacy teraźniejszego prymaryusza	227 złr. w. a.
b) z tytułu płacy dla nowego prymaryusza	820 złr. „
razem więcej o	1,047 złr. w. a.

Wydział krajowy ma zaszczyt przedłożyć Wysokiemu Sejmowi do łaskawego zatwierdzenia; a zeżądana w tej mierze uchwała Wysokiego Sejmu musi wpłynąć na zmianę przedłożonego na rok 1870. projektu budżetu krajowego, więc co do formalnego traktowania tej sprawy Wydział krajowy wnosi o przekazanie takowej do sejmowej komisji budżetowej.

Marszałek krajowy:

Leon książę **Sapieha**, w. r.

Sprawozdawca:

Franciszek **Smolka**, w. r.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 30. września 1869.

I.

Wykaz porównawczy etatu

osób i płac lekarzy

a) w szpitalu na Wideniu w Wiedniu,

b) w szpitalu głównym we Lwowie.

Szpital	Oddziały szpitalne	Liczba stałych łózek	Roczna ilość dni leczenia	Średni stan dzienny	Pry-	
					ilość	
Na Wiedniu w Wiedniu	I. Oddział medyczny	136	według wykazu za rok 1867. 233,848	w roku 1867. = 650	jeden	
	II. " "	115			"	
	III. " "	115			"	
	IV. " "	96			"	
	V. oddział chirurgiczny	104			"	
	VI. " "	74			"	
	VII. oddział syfilityczny	160			"	
	Ogółem (VII.) . .	800	233,848	650	7	
Szpital główny we Lwowie	Szpital chorych.					
	I.	a) chorób wewnętrzz.	200	w r. 1866. 186,665	w r. 1866. 518	jeden oraz profesor
		b) klinika	16	w r. 1867. 173,283	w r. 1867. 482	
				w r. 1868. 151,854	w r. 1868. 422	
	II.	a) chirurgiczny	100	zaś średnia według danych z powyższych trzech lat	zaś średni według danych z powyższych trzech lat	jeden nie-profesor
		b) klinika	16			
	III.	a) syfilitycznych	140	170,601	476	jeden
		b) skórnych	60			
	IV.	chorób ocznych	50			
	Ogółem (IV.) . .	582	170,601	476	4	

maryusze		Sekundaryusze			U w a g a.
płaca	dodatki	ilość	płaca	dodatki	
Są trzy kategorie płac: dla dwóch po 1,600 złr. w. a. dla dwóch po 1,200 " " " dla trzech po 1,400 " " " (więc w przecięciu dla każdego po 1,400 złr.)	dodatek na pomieszkanie bez różnicy dla każdego po 300 złr. w. a. rocznie	jeden na	450 złr.	—	Nie ma klinik, a więc ani asystentów klinicznych, a panowie prymaryusze nie trudnią się wykładami profes. na klinikach.
		dwóch po	300 złr.	—	
		detto	detto	—	
		detto	detto	—	
		detto	detto	—	
		detto	detto	—	
9,800	2,100	21	7,350		
630 złr.	na fiakra 63 złr.	1	360 złr.	pomieszkanie w naturze z opałem i światłem	
(płaca z funduszu edukacyjnego i asystent kliniczny) z fund. szpital. 441 } z fund. obląk. 189 } 630	—	1	360 złr.	pom. w nat. z opałem i światłem	
(płaca profesorska z funduszu edukacyjnego i asystent kliniczny)					
630 złr.	na fiakra 105 złr.	1	360 złr.	pomieszkanie w naturze z opałem i światłem	1. Prymaryusze w szpitalu chorych (z wyjątkiem prymaryuszów oddz. chorób kiłowych i skórnych) i w zakładzie położnic, pełnią zarazem funkcję profesorów na uniwersytecie i mają wykłady na klinikach, za które to czynności płatni są z funduszu edukacyjnego, jakoteż na koszt tego funduszu do pomocy klinicznej mają sobie dodanych osobnych lekarzy, asystentów, tak więc każdy prymaryusz profesor ma sekundaryusza i asystenta.
bezpłatny	—	—	—	—	
1,890 złr.	168 złr.	3	1,080 złr.	480 złr.	

Szpital	Oddziały szpitalne	Liczba stałych łózek	Roczna ilość dni leczenia	Średni stan dzienny	Pry-	
					ilość	
Szpital główny we Lwowie.	Zakład położnic.					
	a) Oddział kobiecych	} 70	w r. 1866. = 14,552	w r. 1866. = 41	} jeden oraz profesorem	
	b) klinika		w r. 1867. = 14,774	w r. 1867. = 42		
	c) chorób kobiecych		w r. 1868. = 17,903	w r. 1868. = 50		
		8	zaś średnia według danych z powyższych trzech lat	zaś średni według danych z powyższych trzech lat	45	
	ogółem . .	78	15,743	45	1	
	Zakład obłąkanych.					
		260	w r. 1866. = 82,902	w r. 1866. = 231	} jeden nie profesor	
			w r. 1867. = 84,942	w r. 1867. = 236		
			w r. 1868. = 90,338	w r. 1868. = 251		
		średnia	średni	240		
ogółem . .	260	86,060	240	1		

maryusze		Sekundaryusze			U w a g a.
płaca	dodatki	ilość	płaca	dodatki	
210 złr.	—	1	360 złr.		2. Sekundaryusze, pobierają reletum na świece w rocznej kwocie 10 złr. w. a., a licząc pomieszkanie z opałem na 150 złr. w. a., wynosi dodatek dla każdego rocznie 160 złr. w. a.
(płaca z funduszu edukacyjnego i asystent kliniczny)					
210 złr.	—	1	360 złr.	160 złr.	
630 złr.	na fiakra 63 złr.	jeden a 1	400 złr.	pomieszka nie w natu- rze z opał. i światłem	
		detto a 1	360 złr.		
630 złr.	63 złr.	2	760 złr.	320 złr.	

II.

Projekt reformy

względem rozdziału służby lekarskiej, podwyższenia płac i powiększenia liczby lekarzy

przy

lwowskim szpitalu głównym

a mianowicie:

- a) w właściwym szpitalu dla chorych,
- b) w zakładzie obłąkanych,

do wprowadzenia od 1. stycznia 1890.

Stan terażniejszy.

Oddziały (chorób)	Stala liczba łózek	Posady lekarzy					
		prymaryuszów			sekundaryuszów		
		ilość osób	pláce, remune- racye	doda- tek na fiakra	ilość osób	adju- tum	dodatek wolne- go pomieszka- nia z opałem i światłem
		+ — plus minus	złr. w. a. rocznie	złr.w.a. rocznie		złr.w.a. rocznie	w ocenieniu złr. w. a. rocznie
A. Szpital							
I. a) medyczny . . .	200	} jeden profesor	630	63	jeden	360	z dodatkiem ut supra
b) klinika	16						
II. a) chirurgiczny .	100	} jeden profesor	630	—	jeden	360	z dodatkiem ut supra
b) klinika	16						
III. a) chorób kiłowych	140	} jeden nie profesor	630	105	jeden	360	z dodatkiem ut supra
b) chorób skórnych	60						
IV. oftalmiczny . . .	50	jeden	bezpłatny	—	—	—	—
cztery razem . . .	582	4	1890	168	3	1080	(à 160 złr.) 480
B. Zakład							
I. oddział	260	jeden nie profesor	630	63	jeden jeden	. 400 . 360	} z dodatkiem ut supra
jeden razem . .	260	1	630	63	2	760	

Stan zreformowany od dnia 1. stycznia 1870.

Oddziały (chorób)	Stała liczba łózek	Posady lekarzy					
		primaryuszów			sekundaryuszów		
		ilość osób	plące, remune- racye	doda- tek na fiakra	ilość osób	adju- tum	dodatek wolne- go pomieszka- nia z opałem i światłem
		+ — plus minus	złr. w. a. rocznie	złr.w.a. rocznie		złr.w.a. rocznie	w ocenieniu złr. w. a. rocznie
chorych							
I. a) medyczny . . .	100	} jeden profesor	630	63	jeden	360	bez dodatku
b) klinika	16		remuner.				
II. medyczny	100	jeden nie- profesor	600	—	jeden	360	z dodatkiem ut supra
III. a) chirurgiczny . .	50	} jeden profesor	630	—	jeden	360	bez dodatku
b) klinika	16		remuner.				
IV. chirurgiczny	50	jeden nie- profesor	600	—	jeden	360	z dodatkiem ut supra
V. chorób kilowych . .	140	„	800	120	jeden	360	z dodatkiem ut supra
VI. chorób skórnych . .	60	„	600	—	+ jeden	150	+ prakty- kant 7.
VII. oftalmiczny	50	„	600	—	+ jeden	150	+ prakty- kant 8.
siedm	582	7	4460	183	5 i 2 pra- ktykan- tów pła- tanych	2100	(à 160) 480
obłąkanych							
I. oddział	140	jeden nie- profesor	800	120	jeden	400	z dodatkiem ut supra
II. oddział	120	„	700	120	jeden	360	„
dwa	260	2	1500	240	2	760	320 złr.

